

از نظر به پردازان بزرگ معاصر غربی، معتقد است: «انقلاب اسلامی ایران عصر حاضر است که برخلاف بسیاری از انقلاب‌های جهان، با انگیزه‌های نگرفته است»^۱. او در کتاب ایرانی‌ها چه رقبایی در سر دارند، می‌نویسد: «بهبود به افسانه می‌زنند. امروز هیچ رئیس دولت و هیچ رهبر سیاسی حتی به کشورش، نمی‌تواند ادعا کند مردمش با او چنین پیوند تیر و مندی دارند...»^۲.
قبل از هر چیز خود را اهداف قرار داده بودند. آنان راه اصلاح جامعه را در آنان هم دوا می‌درد فردی و هم درمان بیماری‌ها و نواقص اجتماعی بود^۳.